

בסעיף ד' וז"ל מי למוני²³ שמביאים הנכרים וכולי מותרים, וכתב מור"ם ז"ל בהג"ה מפני שמביאים הרבה ביחד ואף אם נאסרו מקצתן שנחתכו בראשונה עם סכין נכרי נתבטלו באחרים הנחתכים אחר כן שאינן נאסרין כי כבר נתבטל טעם הסכין בראשונה ולכן כולם מותרים וכל כיוצא בזה, וכתב הש"ך ז"ל וז"ל בקיצור ואף על גב שפסק מרן ז"ל בזתים שנחתכו בסכין של נכרי דאסור שאני זיתים דחריפי יותר, ואעפ"י שהפרי חדש ז"ל לא נראה לו זה החילוק הרב בכ"ה הסכים לחילוק זה דש"ך הנזכר וא"כ מרן התיר הא' והב' ואנו נתיר השנים וכל זה להלכה אבל למעשה עד שיסכים מרן מלכא לעלמין חיי המלך שלמה כסאו לעד יכון הוא ובניו עד כי יבא שילה אמן כן יהי רצון, נצח סלע ועד :

ועוד ראה זה מצאתי וכעת אין הבית יוסף מצוי אצלי לפיכך הוצרכתי להעתיק לשונו מספר חמדת ימים בחלק המועדים בה' פסח פ"ג דף י"ד ע"ב וז"ל והמרקחות והדבש שעושים מתירוש ויין מבושל וכיוצא בזה אם נעשו בכלי שתשמישו תדיר כגון מחבות וקדירות של כל השנה חיישינן להו לכן יומו ואסורין בפסח, אבל אם הם כלים מיוחדים לכך אף על פי שלפעמים מבשלים בה פתיתי לחם עם דבש הוה ליה כאילו אינם בני יומן בודאי כמ"ש הבית יוסף ז"ל וכן בסתם כלים אינם בני יומן והוה ליה נותן טעם לפגם, ואף לדעת האוסרים נותן טעם לפגם בפסח אם נתבטל קודם הפסח אינו חוזר וניעור בפסח לכולי עלמא, ולפיכך מותרים בפסח עכ"ל, ובנידון דידן נמי דמי לכלים המיוחדים לכך אעפ"י שלפעמים מבשלים בהם פתיתי חמץ עם דבש הוה ליה כאילו אינם בני יומן בודאי, כמ"ש הבית יוסף גם המחבת מיוחדת לאפית הכנפיי"א עיסה במים לבד ואעפ"י של פעמים אופין בחמאה שלהם הוה ליה כאלו אינן בני יומן בודאי כמ"ש הבית יוסף וז"ל אעפ"י שנתבטל באפייית רוט"ל א' מותר לכתחילה, ועוד כדכתיבנא לעיל משם מור"ם ז"ל אעפ"י שהוא של נכרי וישראל קונה ממנו לכתחילה מותר דמאחר דכבר נעשה ביד הנכרי מקרי דיעבד, ואל תקשה מתחילת לשונו שכתב כלים שתשמישן תדיר וכו' חיישינן לכן יומו היינו תשמישן תדיר בחמץ לכך חיישינן לכן יומן, אבל בנידון דידן תשמישיה תדיר בהיתר ולפעמים באיסור דמיא לכלים המיוחדים לכך אעפ"י שלפעמים וכו' כאילו אינן בני יומן בודאי, ומוכרחים אנו לפרש דמאי דאסור בתשמישו תדיר היינו דווקא תשמישו תדיר בחמץ, דאי לא תימא הכי כיצד התיר במיוחדים לכך והא האומנים בכל יום ויום עושין מרקחות למכור תדיר, אלא ודאי תשמישו תדיר דאמר היינו תשמישו תדיר בחמץ לכך אסור, אבל כלים המיוחדים למרקחות אעפ"י שתשמישן תדיר למרקחות לא מקרי תשמישו תדיר, ובנידון דידן כמי אעפ"י שתשמישה תדיר באפייית התיר לא מקרי תשמישו תדיר אלא כשתשמישו תדיר באיסור, דבכל כלי הולכין אחר רוב תשמישו כמ"ש מרן ז"ל :

נאם זעירא ולא מן חברייא לאל משרת ומכהן הצעיר אליהו דוויך הכהן ס"ט

הכשרת שולחן של נחושת קטנה שקורין בערבי ציניי"ה לפסח

(כ) שאלה ישראל קנה מן השוק שולחן של נחושת קטנה שקורין בערבי ציניי"ה והשולחן לפעמים אופין בה פשטי"דא בפורין ע"י האור ונסתפק אם צריכה ליבון לפי שתשמישה ע"י האור או די בהעגלה²⁴, וגם היא אצלו חודש ימים שלא נשתמש בה ושכמ"ה²⁵ :

תשובה אין זו צריכה לפנים ופשוט אבל להפיס דעתו של שואל לפי שהוא אהוב כתבתי שורתיים אלה, חדא ספק ספיקא : ספק אם היא של ישראל או של נכרי שאפה בה איסור, ואם

²³ פירוש שחוחכין הלימוני"ש (לימונים) ומוצאין ממשו ממנו שקורין לימוני" (ט"ז בס"ק יא').

²⁴ צ"ל בהעגלה.

²⁵ שכרו כפול מן השמים.